

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 54

De vier grote dagen

Het is heel eenvoudig om uit het gebruik in de Schrift aan te tonen dat het woord *dag* de betekenis heeft van de periode van licht tussen zonsopgang en –ondergang. Als we star blijven vasthouden aan deze betekenis en het overall waar het woord voorkomt op deze manier zouden opvatten, belanden we in zeer verwarrende situaties. Net zo gemakkelijk kan aangetoond worden dat op andere plaatsen er een periode van vierentwintig uur mee wordt bedoeld en dat is gewoonlijk de eerste gedachte die opkomt als we dit woord horen. Maar dit woord heeft nog andere betekenissen en de meest belangrijke voor iemand die het profetisch woord bestudeert, is wanneer het gebruikt wordt voor een lange periode. Er worden vier van zulke dagen in de Schrift genoemd en zij representeren vier profetische perioden. Dat zijn: 1) de dag des mensen, 2) de dag van Christus, 3) de dag des Heren en 4) de dag van God.

De dag des mensen

Deze beschrijving vinden we in I Corinthe 4:3 waar het bijna verborgen is als gevolg van een gebrekkige vertaling. De woorden ‘menselijk gericht’ zouden ‘des mensen dag’ moeten zijn, aangezien het Griekse woord *HĒMERAS* ‘dag’ betekent en niet ‘gericht.’ Deze woorden staan hier in verband met een uitspraak die Paulus heeft gedaan over de pogingen van sommige mensen in Corinthe om hem aan een onderzoek te onderwerpen en uit te zoeken of zijn bediening wel acceptabel was voor de Heer. Hij verklaart dat hij er weinig belang aan hechtte of hij door hen of door des mensen dag zou worden onderzocht. Hij had zijn bediening niet van hen ontvangen en hij weigerde hun recht te erkennen om hem aan een onderzoek te onderwerpen. Ook zou hij niet worden onderzocht door ‘des mensen dag,’ aangezien alle beoordelingen die plaatsvinden op basis van de dag van de mens door de

Here Jezus herzien zouden worden op de dag dat Hij Zijn beoordeling doet. Het lijkt een beetje op wat een boer zou zeggen: 'beoordeel mij of mijn bekwaamheid niet op grond van hoe mijn akkers er in de winter uitzien, want jullie zouden je oordeel mogelijk moeten herzien als de zomer aanbreekt.'

De dag des mensen begon toen Noach met zijn gezin uit de ark kwam. Dat was ook het begin van menselijke heerschappij en een tijd waarin het alle volken werd toegestaan te wandelen naar hun eigen weg (Hand. 14:16). De dag des mensen is een tijd van menselijke heerschappij, de regering van mensen door mensen. De hoogste uiting van de menselijke heerschappij is het gerechtelijk nemen van leven (Gen. 9:6) en alle andere regeringsmacht ligt hierin besloten. De mens was echter niet geheel overgelaten aan zijn eigen wil en hij mocht niet heersen zoals het hem beliefte. Van mensen die over anderen heersten, werd verwacht dat ze rechtvaardig handelen en heersen in de vreze Gods (II Sam. 23:3). Het zwaard van de goddelijke vergelding hing voortdurend boven het hoofd van mensen en volken en er zijn talloze voorbeelden in het Bijbelse verslag waar dit zwaard op hen neerdaalde.

De dag des mensen, dat is de dag waarin de mens voorop staat, de dag van zijn verheerlijking en heerlijkheid, bereikt zijn hoogtepunt in de bedeling van Gods genade. Deze begon met de verklaring van Paulus in Handelingen 28:28 en vanaf die tijd zijn alle mensen en alle volken volkomen vrij geweest om naar hun eigen wegen te wandelen, zonder bang te hoeven zijn voor een onmiddellijke wraakactie van God. De mens begaat de laagste misdaden; hij heft dagelijks zijn stem op tegen God; toch doet Hij niets, behalve liefde en welwillendheid betonen die hij niet verdient.

'Kan het God niets schelen?' 'Is Hij werkelijk een God van liefde?' Dat zijn de vragen die geregeld worden gesteld met het oog op de onrechtvaardigheid van de mensheid die de oorzaak is van zoveel lijden voor het menselijk ras. Het antwoord is dat het Hem iets uitmaakt en dat Hij liefheeft; toch zal op geen enkele zonde of overtreding de rechtvaardige vergelding volgen, omdat het God huidige bedoeling is om slechts genade te tonen. Maar dat zal niet altijd zo blijven. De dag des mensen zal zeker tot een einde komen; en het gebed van de Psalmist zal dan worden verhoord: 'sta op, HERE, laat de sterveling niet zegepralen, laat de volken voor uw aanschijn gericht worden. Jaag hun schrik aan, HERE, zodat de volken erkennen, dat zij stervelingen zijn' (Ps. 9:20,21).

De dag van Christus

Deze benaming is gebruikt in Filippensen 1:6,10 en 2:16. De meeste commentatoren negeren het, omdat zij er geen ruimte hebben voor hebben in hun opvattingen over de komende dingen. De dag van Christus is een andere naam voor het Koninkrijk van God. Deze zal beginnen op de dag waarop God de heerschappij over de aarde en haar inwoners overneemt. wanneer de

verachtelijke heerschappij van de mens aan zijn eind is gekomen en Gods regering begint. Dan zal er het koninschap van Yahweh zijn en Hij zal onder de volken heersen (Ps. 22:27-29). De dag van Christus is de dag van het zichtbare koningschap van God. Het zal de dag zijn waarop Christus gaat werken aan Israël, de volken en met de wereld. Het zal de dag zijn van Zijn heerschappij, verhoging en verheerlijking. Hij zal het heerlijke resultaat aanschouwen van Zijn dood, begrafenis en opstanding. 'Om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe' (Jes. 53:11). Er is al over Hem gezegd: 'Ik ben verheven onder de volken, verheven op de aarde' (Ps. 46:11). 'Zie, mijn knecht zal voorspoedig zijn, hij zal verhoogd, ja, ten hoogste verheven zijn' (Jes. 52:13).

De dag van Christus is de dag van Zijn onthulling (*APOKALUPSIN*), de dag van Zijn openbaring (*EPIPHANEIA*). Het is de dag waarop de heerlijkheid van de Heer aan alle vlees zal worden geopenbaard en alle vlees zal het zien in dezelfde mate en op dezelfde tijd (Jes. 40:5). Op die dag zullen wij, die nu in Hem geloven, het voorrecht hebben om de heerlijkheid van Zijn genade te prijzen, een taak waarvoor Hij ons begunstigt in de Geliefde (Ef. 1:6).

De dag des Heren

De dag des Heren volgt op de dag van Christus. Er is geen duidelijke gebeurtenis bekendgemaakt waarmee het begin daarvan wordt gemarkeerd, aangezien die dag komt als een dief in de nacht (II Petr. 3:10). Het begint als God alle belemmeringen wegneemt die Hij de mensheid heeft opgelegd tijdens de periode van Zijn heerschappij. Hierdoor wordt een goddelijke test mogelijk van allen die hebben geleefd onder en genoten hebben van de zegeningen van het koninkrijk van God. Er zal een opstand van enkele mensen tegen het koninkrijk ontstaan. Dat wordt beschreven in Psalm 2. De 'zonen des lichts' zullen evenwel niet in de duisternis zijn, zodat die dag hen zou overvallen als een dief (I Thes. 5:2-5).

In deze lange periode vinden we de laatste week van Israëls zeventig weken (van zeven jaar) zoals geprofeteerd door Daniël. De volledige openbaring vinden we in de tweede komst van de Here Jezus. Het omvat de volledige 1.000 jaar van Zijn parousia, de 'korte tijd' die op de parousia volgt en de tijd van oordeel voor de grote witte troon.

Het gehele boek Openbaring, met uitzondering van de eerste negen verzen en de laatste twee hoofdstukken, heeft betrekking op de dag des Heren; het gaat over gebeurtenissen die zullen plaatsvinden op die dag. Geen woord hiervan heeft ook maar iets te maken met wat zich voordoet in de bedeling waarin wij nu leven, de bedeling van genade; het heeft ook geen betrekking op de volgende bedeling, het koninkrijk van God. Dat verklaart waarom we in onze tijd de bergtoppen van bepaalde grote gebeurtenissen daarin kunnen onderscheiden, maar de tussenliggende dalen niet kunnen zien. We zullen niets te maken hebben met de vervulling van deze profetieën in onze tijd. We

zien uit naar een ingreep van God die zal uitlopen op Gods heerschappij in en over de aarde en alle gebeurtenissen in het boek Openbaring liggen nog vele eeuwen in de toekomst.

De dag des Heren in het Nieuwe Testament is eigenlijk de dag van Yahweh. Dat moet niet worden verward met andere 'dagen van de Heer' die genoemd worden in het Oude Testament. Petrus heeft dit onderscheid duidelijk gemaakt toen hij erover sprak als 'de grote en doorluchtige dag des Heren' (Hand. 2:20). Het woord 'doorluchtige' is hier *EPIPHANĒS*, waarvan Robert Young als definitie geeft: 'duidelijk zichtbaar,' maar wat ik zou definieren met de aanduiding 'krachtig schijnen.' Maleachi benadrukte dit onderscheid toen hij deze dag 'de grote en geduchte dag des HEREN' noemde (Mal. 4:5). Het maakt absoluut deel uit van het 'recht snijden van het Woord der waarheid' deze dagen niet met elkaar te verwarren. Deze uitdrukking moet nog diepgaand worden onderzocht.

Op de dag des Heren zullen 'de hemelen met een gedruis voorbijgaan, en de elementen zullen branden en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden' (II Petr. 3:10, St.Vert.). Dat is het proces waarmee God alle dingen nieuw zal maken en waarmee Hij de weg bereidt voor de volgende grote dag.

De dag van God

Petrus heeft in zijn tweede brief, het derde hoofdstuk in de verzen 12 en 13 over deze dag gesproken. Een meer exacte vertaling luidt: 'hopend op en spoedend naar de werkelijke aanwezigheid (parousia) van de dag van God, om welke de hemelen, in brand staande, opgelost zullen worden en de elementen zullen worden ontbonden met felle hitte. Toch, hopen wij, in overeenstemming met Zijn beloften, op nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waarin gerechtigheid woont.' Ik beweer niet dat ik op dit moment volkomen begrijp wat met deze woorden bedoeld wordt, maar ik ben er zeker van dat we alles volledig zullen begrijpen als we de school van Gods koninkrijk en de duizend jaar van Zijn persoonlijke aanwezigheid eenmaal hebben doorlopen.

Openbaring 21:1 en 22:7 vertellen ons alles wat we kunnen weten over de dag van God. Daar ontdekken we dat het de dag is waarop de tabernakel van God bij de mensen zal zijn. Het woord dat hier voor tabernakel is gebruikt, is *SKĒNĒ* dat duidt op het middelpunt van activiteit, een hoofdkwartier. Nooit meer zullen mensen zeggen: 'onze Vader die in de hemelen zijt,' want het middelpunt van Zijn activiteiten zal zijn verplaatst naar de aarde. Als deze planeet nieuw is gemaakt, zal hij een middelaarsplaneet zijn voor de rest van het universum.

De dag van God is de nieuwe hemelen en de nieuwe aarde. Het is een nieuwe wereld, een geheel nieuwe orde die zover afstaat van alles wat wij ooit hebben meegemaakt of kennen, dat we geen kader hebben om het te

kunnen bevatten. God heeft niet geprobeerd ons te vertellen hoe het zal zijn. Ik ben ervan overtuigd dat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en dat in geen mensenhart is opgekomen, wat voor heerlijke omstandigheden God heeft bereid voor degenen die Hem liefhebben. Met het oog hierop waag ik me niet aan speculaties hierover. Het enige wat ik zeker weet, is dat het zal komen.